

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Associação Peço a Palavra, João Carlos Constantino Pereira Osório, Maria Clara Marques Pires Sarmento Franco, Sofia da Silva Santos Arauz, Maria João Galhardas Fitas

Strona pozwana: Conselho de Ministros

przy udziale: Parpública — Participações Públicas SGPS SA, TAP — Transportes Aéreos Portugueses SGPS SA

Sentencja

- 1) Dyrektywę 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącą usług na rynku wewnętrznym należy interpretować w ten sposób, iż nie jest ona właściwa dla celów badania zgodności z prawem Unii niektórych wymogów dotyczących działalności wykonywanej przez spółkę transportu lotniczego nałożonych na nabywcę udziału kwalifikowanego w kapitale zakładowym tej spółki, a w szczególności wymogu, zgodnie z którym jest on zobowiązany do wykonywania obowiązków użyteczności publicznej, a także utrzymania i rozwoju krajowego centrum operacyjnego (hub) tej spółki.
- 2) Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on temu, aby w specyfikacji warunków zamówienia regulującej warunki, jakim podlega postępowanie reprivatyzacyjne spółki transportu lotniczego, zostały zawarte:
  - wymóg nakładający na nabywcę udziału stanowiącego przedmiot wspomnianego postępowania reprivatyzacyjnego obowiązek posiadania zdolności gwarantującej wykonanie obowiązków użyteczności publicznej ciążących na owej spółce transportu lotniczego, oraz
  - wymóg nakładający na owego nabywcę obowiązek utrzymania siedziby i rzeczywistego zarządu wspomnianej spółki transportu lotniczego w danym państwie członkowskim, o ile przeniesienie głównego przedsiębiorstwa tej spółki poza to państwo członkowskie wiązałoby się dla niej z utratą praw przewozowych, przyznanych jej przez bilateralne umowy zawarte pomiędzy wspomnianym państwem członkowskim a państwami trzecimi, z którymi państwo to łączy szczególne więzi historyczne, kulturalne i społeczne, czego zweryfikowanie należy do sądu odsyłającego.
  - Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwia się on temu, aby w specyfikacji warunków zamówienia znajdował się wymóg zapewnienia przez nabywcę wspomnianego udziału utrzymania i rozwoju istniejącego krajowego centrum operacyjnego (hub).

(¹) Dz.U. C 424 z 11.12.2017.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Litwa) — „Bene Factum” UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-567/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Postanowienia podatkowe — Podatki akcyzowe — Dyrektywa 92/83/EWG — Artykuł 27 ust. 1 lit. b) — Zwolnienia — Pojęcie „produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi” — Kryteria oceny)

(2019/C 139/12)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: – „Bene Factum” UAB

Strona przeciwna: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Sentencja

- 1) Artykuł 27 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych należy interpretować w ten sposób, że znajduje on zastosowanie do alkoholu etylowego skażonego zgodnie z wymogami państwa członkowskiego, zawartego w produktach kosmetycznych lub środkach higieny jamy ustnej, które, choć nie są przeznaczone jako takie do spożycia przez ludzi, są jednak spożywane jako napoje alkoholowe przez niektóre osoby.
- 2) Artykuł 27 ust. 1 lit. b) dyrektywy 92/83 należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie do alkoholu etylowego skażonego zgodnie z wymogami państwa członkowskiego, zawartego w produktach kosmetycznych lub środkach higieny jamy ustnej, które, choć nie są przeznaczone jako takie do spożycia przez ludzi, są spożywane jako napoje alkoholowe przez niektóre osoby, jeżeli podmiot dokonujący przywozu tych produktów z danego państwa członkowskiego w celu umożliwienia w państwie członkowskim przeznaczenia ich dystrybucji przez inne osoby na rzecz konsumentów końcowych, wie, że są one również spożywane jako napoje alkoholowe, i zleca ich produkcję oraz etykietowanie, biorąc tę okoliczność pod uwagę w celu zwiększenia sprzedaży

---

⁽¹⁾ Dz.U. C 402 z 27.11.2017.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeits- und Sozialgericht Wien — Austria) — BUAK Bauarbeiter-Urlaubs- u. Abfertigungskasse/Gradbeništvo Korana d.o.o.

(Sprawa C-579/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 — Artykuł 1 ust. 1 — Zakres stosowania — Sprawy cywilne i handlowe — Artykuł 1 ust. 2 — Dziedziny wyłączone — Zabezpieczenie społeczne — Artykuł 53 — Wniosek o wydanie zaświadczenia potwierdzającego wykonalność orzeczenia wydanego przez sąd wydania — Wyrok dotyczący powództwa organu zabezpieczenia społecznego o zapłatę przez pracodawcę składek z tytułu wynagrodzenia urlopowego w związku z delegowaniem przez niego pracowników — Wykonywanie działalności orzeczniczej przez sąd, do którego wniesiono powództwo)

(2019/C 139/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Arbeits- und Sozialgericht Wien